

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 5/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť D. J., B. právne zastúpenej advokátom JUDr. Milošom Kvasňovským, Advokátska kancelária, Dunajská 32, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 S 31/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. J. o d m i e t a ako oneskorene podaná.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. novembra 2013 doručená sťažnosť D. J. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 S 31/2011.

Sťažovateľka v podstatnej časti sťažnosti uviedla, že «... 26. 10. 2010 vydalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II... č. p.: ORP-P-603/II-OBCP-2010-V, ktorým uznal sťažovateľku, vinnou zo spáchania priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v účinnom znení (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 300,00 EUR a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokolvek druhu na dobu 12 mesiacov, ktorá začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozhodnutia...

V súlade s ust. § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb., o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) podala sťažovateľka v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu č. p.: ORP-P-603/II-OBCP-2010-V odvolanie zo dňa 19. 11. 2010.

Dňa 3. 1. 2011 vydalo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave... rozhodnutie o odvolaní, č. p. KRP-P-207/DI-BCP-2010, v zmysle ktorého predmetné odvolanie sťažovateľky zamietol a rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II... č. p.: ORP-P-603/II-OBCP-2010-V potvrdil.

V predmetnom prípade sa tak sťažovateľka žalobou zo dňa 21. 2. 2011 domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia č. p. KRP-P-207/DI-BCP-2010 zo dňa 3. 1. 2011, ktorým žalovaný správny orgán ako odvolací orgán zamietol odvolanie sťažovateľky a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „prvostupňový správny orgán“).

Rozsudkom zo dňa 19. 10. 2011, sp. zn.: 2S 31/2011 zamietol Krajský súd vyššie uvedenú žalobu sťažovateľky o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. p. KRP-P-207/DI-BCP-2010 zo dňa 3. 1. 2011 a zároveň sťažovateľke nepriznal náhradu trov konania. Po preskúmaní veci dospel Krajský súd k záveru, že námietky sťažovateľky neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol...

... rozsudkom NS SR zo dňa 10. 7. 2012 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, č. p. KRP-P-207/DI-BCP-2010 zo dňa 3. 1. 2011, na odvolanie sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/31/2011-58 zo dňa 19. 10. 2011, odvolací súd opäť potvrdil rozsudok Krajského súdu a zároveň sťažovateľke nepriznal náhradu trov konania. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom

sťažovateľky a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolacie námietky sťažovateľky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto NS SR rozsudok Krajského súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil...

Sťažovateľ vidí porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v tom, že prvostupňový správny orgán rozhodol bez náležite zisteného skutkového stavu, pretože nevykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestnej dopravy, pričom jeho rozhodnutie a zistený skutkový stav sa stali podkladmi aj pre rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, Krajského súdu v Bratislave, ako aj Najvyššieho súdu v Bratislave.

Sťažovateľka má za to, že v správnom konaní bol nedostatočne zistený skutkový stav veci...

.... v predmetnej právnej veci bolo porušené právo sťažovateľa - základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri uplatnení ochrany základného práva sťažovateľa tento využil všetky právne prostriedky, ktoré mu právne predpisy na jeho ochranu poskytujú. ...

Od ústavného súdu sťažovateľ požaduje, aby mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 15 000,00 EUR (slovom pätnásťtisíc EUR)...».

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn.: 2S 31/2011 porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn.: 2S 31/2011 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie 15 000,00 EUR (slovom pätnásťtisíc EUR), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. Sťažovateľovi priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 331,13 EUR (slovom tristotridsaťjeden EUR trinásť centov), a to za dva úkony právnej služby - prevzatie

a príprava zastúpenia 130,16 EUR, písomné podanie vo veci - sťažnosť 130,16 EUR, režijný paušál vo výške 2 x 7,81 EUR, všetko zvýšené o 20 % DPH vo výške 55,19 EUR, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Miloša Kvasňovského...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť proti konaniu vedenému pred krajským súdom pod sp. zn. 2 S 31/2011 a jeho rozsudku z 19. októbra 2011 treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa zistenia ústavného súdu konanie na krajskom súde bolo ukončené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. augusta 2012. Z tejto skutočnosti ústavný súd vychádzal pri posudzovaní včasnosti podania sťažnosti ústavnému súdu. Preto, pokiaľ bola sťažnosť doručená ústavnému súdu 13. novembra 2013, stalo sa tak po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Sťažnosť bolo treba podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako oneskorene podanú.

Na rámec ústavný súd uvádza, že z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka proti rozsudku podala odvolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 1 Sžd 2/2013 z 10. júla 2012 rozsudok krajského súdu potvrdil. V petite sťažnosti však sťažovateľka ústavnosť postupu najvyššieho súdu nenamietala, preto sa ústavný súd prípadným zásahom do jej práv postupom najvyššieho súdu nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2014